SPORTUL

magazin

DINCOLO DE MEXIC

Cu ochii încețoșați de strălucirea piscurilor mexicane, lumea sportivă pare să fi pierdut orice urmă de interes pentru ceea ce se întîmplă în afara celor cinci cercuri olimpice. Și totuși, nu putem spune că arena internațională șomează!

Balonul rotund, lider incontestabil al sufragiilor marelui public, încearcă să reintre în drepturi. După finala fără glorie dintre Estudiantes și Manchester (în treacăt fie zis, proaspeții campioni intercontinentali, afectați de eșecul suferit la Milano, și-au făcut bagajele și s-au întors urgent în Argentina) — iată că preliminariile „Cupei Jules Rimet" ne oferă primele surprize. Viceregii Europei, învinși categoric la Bruxelles, își pun de pe acum serioase întrebări în legătură cu cîștigarea seriei — foarte grele, de altfel — pe care le-a hărăzit-o tragerea la sorți. La rîndul lor, nici portughezii nu sînt tocmai liniștiți, și vom vedea chiar astă-seară dacă temerile lui Otto Gloria au o bază reală... Evident, nouă nu ne-ar părea grozav de rău să fie așa!

Ultimele zvicniri ale sezonului ciclist cunosc o animație neașteptată: se consemnează debutul rivalității directe Merckx-Gimondi, două din vîrfurile ierarhiei în sportul cu pedale. Învins la Lugano, Felice își ia revanșa la Ciano di Montegiorgio, anunțînd totodată intenția de a ataca, în primăvară, recordul orei. Între timp, deținătorul performanței supreme, Ferdinand Bracke, este internat în spital, la Charleroi; o criză renală îl obligă să renunțe la proiectata evoluție pe pista-minune din capitala Mexicului, unde voia să întreprindă o nouă tentativă, zilele acestea...

În fine, printre evenimentele săptămînii se cuvine să menționăm Olimpiada de șah, organizată (coincidență?!) tot într-o zonă de altitudine — și anume, în Elveția. Aclimatizîndu-se, probabil, cu destulă ușurință, reprezentanții noștri s-au calificat fără emoții în turneul final, neînvinși, ca și formația similară a R.F. a Germaniei. Să sperăm că-i vom revedea într-o postură cît mai onorabilă, la capătul celor 12 runde. Ar fi o compensație binevenită pentru slabele satisfacții pe care ni le-au oferit în acest an!

Dan DEȘLIU

LACRIMI ȘI ZÎMBET

Credem că din antichitate și pînă în prezent. Olimpiada se poate sintetiza în formula „lacrimi + bucurie".

Mai mult ca oricînd, prezența camerelor de televiziune la fața locului și a telespectatorilor în fața micului ecran, oferă milioanelor de oameni ceea ce, nu cu mulți ani înainte, era rezervat unei infime minorități: posibilitatea de a urmări, pe viu, reacțiile emotive ale participanților.

În „epoca anteteleviziune", citind reportaje și comentarii pe marginea disputelor olimpice în care se vorbea de lacrimi de bucurie, apreciam aceasta drept o metaforă care ne speria că va deveni un loc comun. Dar iată că nu s-au scurs mulți ani și astăzi putem vedea și noi aceste lacrimi.

Lacrimi și lacrimi. Lacrimi care încearcă să topească amărăciunea unor speranțe pierdute. Lacrimile sportivului care știe că participă la ultima Olimpiadă „a lui" și care nu a putut încununa munca de ani și ani în scopul de a urca pe cea mai înaltă treaptă (sau poate chiar pe una mai scundă), ca de acolo să privească înălțarea drapelului național și să asculte acordurile imnului pe care le socoate mai prețioase decît armoniile muzicii beethoveniene. Știm, există și lacrimi — să le numim egoiste, care sînt izvorîte din rana orgoliului ultragiat...

Dar, în compania acestora și a încă multora, al căror temei îl putem găsi în domeniul nemărginit al sufletului omenesc, există și lacrimi de bucurie.

Sînt acele lacrimi — pe care noi nu le-am putut vedea, ale Vioricăi Viscopoleanu pe care, chiar dacă nu le-a văzut, chiar și Toma Necredinciosul nu le-ar contesta. Sînt acelea pe care le-am văzut pe micul ecran, ale franțuzoaicei Colette Besson.

Sînt lacrimile bucuriei, ale marii satisfacții, ale deplinei împliniri. Și dacă medalia olimpică este deosebit de prețioasă, nu mai prejos sînt și aceste lacrimi. Dar, oare, ele nu izvorăsc atît din această bucurie, cît și din compasiunea pentru cei care în glacialitatea clasamentului îl succed? Căci succesul propriu, pe care mai bine ca oricine altul sportivul îl cunoaște drept rezultantă a muncii, a muncii de perfecționare, de autodepășire, nu te poate face pe tine, care ai învățat în lupta sportivă să-ți prețuiești adversarul, să uiți că undeva și adversarii au muncit, au investit capital bogat de iluzii, dar la capătul întrecerii unul singur este ales al înaripatei victorii.

Să-i prețuim pe sportivi atît pentru valoarea victoriilor ce le obțin, dar și pentru valențele sufletești în care se nasc lacrima și surisul.

Niki Mihail BURILEANU

duminicile unui nesportiv

POST FESTUM

Festinul ia sfîrșit: a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice moderne se încheie cu mișcătorul ritual al fraternității, loialității, omeniei sportive. Încă o dată, omul a demonstrat cît este de puternic și cît este de frumos atunci cînd își folosește armonios darurile fizice și morale cu care l-a înzestrat natura. A demonstrat din nou că a fost zămislit de marile secrete încă nedezlegate ale Cosmosului și Terrei ca să domine, prin facultățile sale, legile biologiei și ale fiziologiei, să le înfrunte și să le depășească, fiindcă are în făptura sa pieritoare un dar nemuritor: spiritul! Datorită lui a îmblînzit întinsele căi de apă ale lumii, a escaladat înaltele piscuri geroase ale munților, a prefăcut hățișurile în livezi, grădini și ogoare, a domesticit fiarele și a învățat, cu geniul răbdării și al inventivității, să supună firea, să transforme materia, să îmbine și să combine elementele, descompunîndu-le chiar.

Am urmărit, pe calea undelor proiectate pe ecran, multe din ceasurile încordate ale Jocurilor de la Ciudad de Mexico. Încă de la festivitatea de deschidere, am fost captivat și ridicat în regiunile elevate ale celei mai profunde emoții omenești, văzînd pașii linși, solemni, gingași, pe imensul stadion, ai japonezilor care purtau steagul olimpic în sunetele muzicii lor simple și grațioase, ca să-i întîlnească pe mexicani și mexicane, cu mersul lor legănat de la mijloc și mocnit de pulsația dansurilor din Caraibe. Iar flacăra, din mîna atletei mexicane, care alerga cu o splendidă euritmie și cu o splendidă elasticitate coregrafică, urcînd treptele spre altarul Jocurilor spre a aduce oamenilor lumina aprinsă, cum spune legenda, din soarele Peloponezului, mi-a luminat gîndurile adumbrite de mîhnirile înfime ale cotidianului.

Cu toții am fost încleștați în fața micului ecran, fiindcă lupta omului pentru cucerirea agilității și a autodepășirii se dădea chiar în fața noastră, datorită uneia din minunile minții omenești, care a născocit telexul, radiofonia, televiziunea și atîtea alte miracole ale legilor cosmice, transformate în unelte de cunoaștere și civilizație. Că unele dintre născocirile inteligenței omenești sînt folosite încă, de către mulți, pentru scopuri inamice vieții, asta e o boală de creștere a speței noastre — a citorva din speța noastră pașnică. Dar Jocurile Olimpice simbolizează, peste întregul rotocol pămîntesc, unitatea indestructibilă a umanității, dincolo de tot ceea ce, de-a lungul obscurelor milenii ale devenirii noastre, a îndepărtat pe om de om, popoarele de popoare, continentele unele de altele.

Oricare au fost rezultatele — unele îmbucurătoare și pentru noi, cu care ne mîndrim și care ne vor stimula în viitor, nu numai în domeniul sporturilor — gîndul nostru aduce, la încheierea festinului mondial olimpic, un prinos de recunoștință marii și generalei lecții de umanitate a Jocurilor Olimpice.

George SBÂRCEA

OLIMPIADA PE NOTE

Succesele sportivilor noștri la cea de a XIX-a ediție a J.O. i-au inspirat și pe compozitori. **GEORGE GRIGORIU** și **TEMISTOCLE POPA** (de altfel, cunoscuți ca mari îndrăgostiți de stadion și de lumea lui mirifică) au compus melodiile pe care le publicăm mai jos: **„Bravo, fetelor!"** și **„Tinerii de la Olimpiadă"**.

Să urăm cîntecelor drum bun spre inimile ascultătorilor și succes. La fel de mare ca acela obținut de fetele și băieții noștri în capitala mexicană.

TINERII DE LA OLIMPIADA

Versuri: Mircea Blok — Muzica: Temistocle Popa

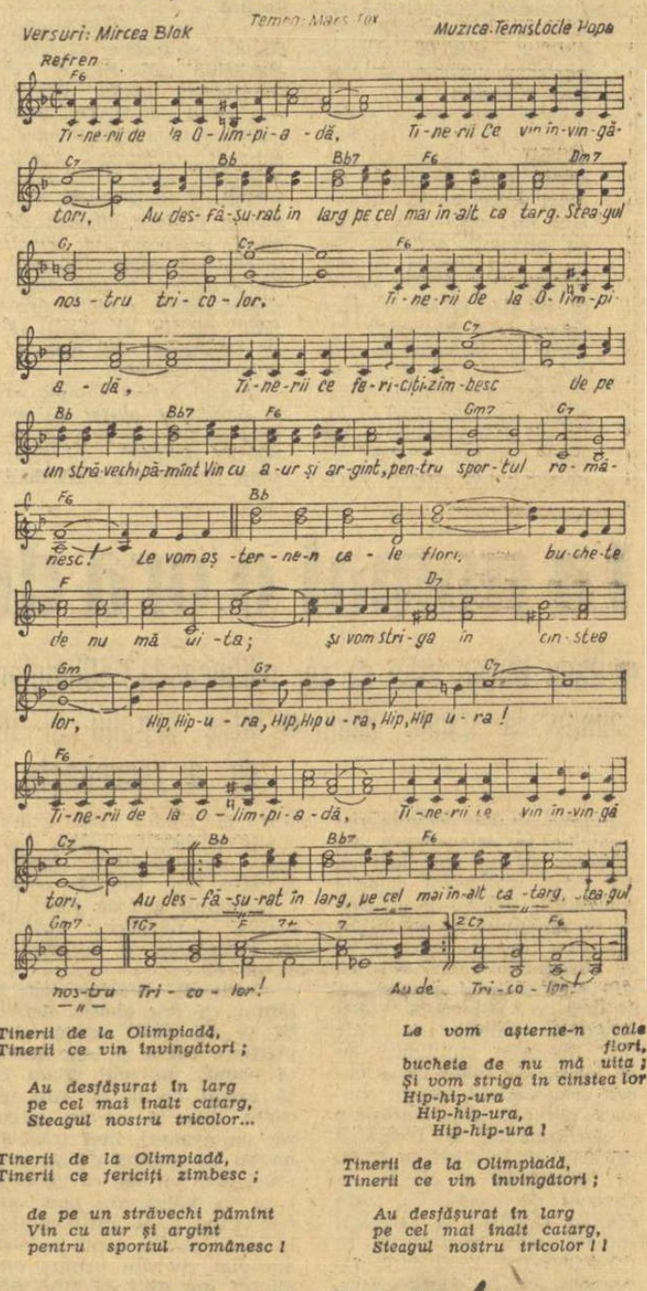
Refren
Ti-ne-rii de la O-lim-pi-a-dă, Ti-ne-rii ce vin în-vin-gă-tori,
Au des-fă-șu-rat în larg pe cel mai în-alt ca-targ, Steagul nos-tru tri-co-lor,
Ti-ne-rii de la O-lim-pi-a-dă, Ti-ne-rii ce fe-ri-ci-ți zîm-besc de pe un stră-vechi pă-mînt
Vin cu a-ur și ar-gint, pen-tru spor-tul ro-mă-nesc!
Le vom aș-ter-ne-n că-le flori, buche-te de nu mă uită;
și vom stri-ga în cins-tea lor
Hip, Hip-u-ra, Hip, Hip-u-ra, Hip, Hip u-ra!

Tinerii de la Olimpiadă,
Tinerii ce vin învingători;

Au desfășurat în larg
pe cel mai înalt catarg,
Steagul nostru tricolor...

Tinerii de la Olimpiadă,
Tinerii ce fericiți zîmbesc;

de pe un străvechi pămînt
Vin cu aur și argint
pentru sportul românesc!

Le vom așterne-n căle flori,
buchete de nu mă uita;
Și vom striga în cinstea lor
Hip-hip-ura
Hip-hip-ura,
Hip-hip-ura!

Tinerii de la Olimpiadă,
Tinerii ce vin învingători;

Au desfășurat în larg
pe cel mai înalt catarg,
Steagul nostru tricolor!!

BRAVO, FETELOR!

Text: Angel Grigoriu, Romeo Iorgulescu — Muzica: George Grigoriu

Refren
Bra-vo fe-te-lor! — Azi vi-sul vi s-a-mplinit —
Bra-vo fe-te-lor! — O-bra-zii vă în-flo-resc
O lu-me-ați cu-cerit — o-o-o
me-da-lii la piept scîn-peie
moa-se cum sînt la noi nu-s pe pă-mînt Dar de-acum se știe Că și spor-ti-ve
tu-ne sînt — Bra-vo fe-te-lor — Din i-nimi vă pla-u-dăm —
Bra-vo fe-te-lor — suc-ce-se vă u-răm —
Ritornello
la la la la la la la — la la la la la la
la la la la la la la — la la la la la Bra-vo fe-te-lor!
Strigat!
Bra-vo fe-te-lor! Bra-vo lor
Da Capo fără Ritornello
Timp.
8-a Bassa

Refren I:

Bravo fetelor!
Azi visul mi s-a-mplinit!
Bravo fetelor!
O lume ați cucerit

Bravo fetelor!...
Obrajii vă înfloresc
Și ca soarele
Medalii la piept scînteie

Fete așa frumoase
Cum sînt la noi, nu-s pe pămînt.
Dar de-acum se știe
Că și sportive bune sînt!

Bravo fetelor
Din inimi v-aplaudăm
Bravo fetelor
Succes noi vă urăm!

Refren II:

Bravo fetelor!
Cu cîntece vă primim
Bravo fetelor!
Azi, toți, cu voi ne mîndrim,

Aur ați brodat
Cu drag tricolorului
Voi l-ați înălțat
Pe culmile sportului!...

Convorbiri cu domnul Gore

— La ce lucrezi, domnule Gore? — întreb eu țintuit în prag.

Prietenul meu, așezat la masă, era încadrat de vrafuri imense de ziare, reviste, caiete și fișe.

— La o statistică, răspunde gazda și, împreună cu ea, ochii săi înroșiți de nesomn... Mi-au cerut-o, prin telefon, acum vreo două zile, editorii „Almanahului Olimpic '68", din Philadelphia (S.U.A.). Almanahul, din cîte-am înțeles, e-o lucrare colectivă, fiecare autor urmînd a se ocupa de-o latură a jocurilor, dar numai pe plan statistic. Cineva redactează capitolul despre recorduri, un specialist însemnează cantitatea de alimente de-a lungul Olimpiadei, al treilea, leșinurile din cauza lipsei de oxigen etc. Mie — pentru că sînt socotit[1]) o competență în domeniul lingvisticii sportive — mi s-a propus elaborarea capitolului despre consumul de expresii-tip și superlative în presa zilei, la radio și televiziune.

a crescut cu 28% în raport cu perioada Olimpiadei de la Tokio și cu 43,5 în comparație cu zilele olimpice de la Roma.

Iată cîteva exemple:

— Un meci (o cursă) care nu va fi dată ușor uitării = 12 307 ori;

— Marele învins = 7 129 ori;

— A spulberat recordul olimpic = 8 732 ori;

— O adevărată lovitură de teatru = 9 992 ori;

— Finiș impresionant = 12 018 ori;

— Finiș irezistibil = 12 018 ori;

— Finiș incredibil = 12 018 ori;

— Și-a lăsat în urmă adversarii = 10 321 ori;

— Eroul zilei = 7 302 ori;

— Mult așteptata dispută între... = 8 002 ori;

— Caz probabil unic în istoria acestei probe = 15 700 ori;

— S-au înregistrat rezultate de excepțională valoare = 21 001 ori;

— A produs o mare surpriză = 10 013 ori;

— Infirmînd toate calculele specialiștilor = 9 001 ori;

— Concursul a prilejuit o adevărată ploaie (cascadă, avalanșă) de recorduri = 14 318 ori;

— A pornit vijelios la atac încă din prima repriză = 7 953 ori;

— O luptă epuizantă = 10 312 ori;

— Ridicînd tribunele în picioare = 10 314 ori;

— Pentru desemnarea învingătorului s-a dat o luptă acerbă = 9 835 ori;

— Ochii ei (lui) erau umeziți = 16 583 ori;

— Și-a îmbogățit palmaresul (colecția de medalii) cu încă o medalie olimpică = 19 342 ori;

— Nici acum nu-mi vine să cred că am cîștigat titlul olimpic = 19 981 ori;

— Pe cel mai înalt catarg = 18 732 ori.

p. conf.
Al. MIRODAN

[1]) Aici, dl. G. a adăugat cu anume acreală: „în străinătate doar, pentru că acasă nu mă înțelege nimeni". *(al. m.).*

PE PANOUL DE ONOARE

Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov, medalia de aur în proba de canoe 2 — 1000 m.

Dăm, de bună voie,
Un șfat cu temei:
Cînd faceți canoe,
Să faceți ca... ei!

Marcel Roșca — locul al doilea la pistol viteză.

El, cu arma sa,
Demonstră succint
Că poți transforma
„Plumbul" în... argint!

RĂSPUNDE Ion Poștașu

GRIGORE TOLOACA, ALBA IULIA. Ca și în alte dăți, umorul este prezent în scrisul dv. Deci, cîteva **„Sfaturi"** pentru

jucătorii și suporterii echipei dv. favorite — Rapid. Întîi, pentru jucători:

● **Rapidul are locurile rezervate. Așa că, atenție: să nu rămîneți fără loc (ca Dan Coe).**

● **În mediul feroviar, frîna își are rolul ei. Rapidului nu-i trebuie însă... frînari (vezi Jamaischi).**

Și pentru suporteri:

● **Cinstiți-i pe jucătorii merituoși, dar feriți-vă de a le face ...cinste!**

OVIDIU SUCIU, BUCUREȘTI. Suporter, nu glumă, prietenul dv.! După fiecare etapă în care cîștigă U.T.A. cumpără „Sportul" de 1 leu și nu mai la nici restul 10 bani. Să știe și vînzătorul de ziare că a cîștigat U.T.A.! Dar cînd pierd fotbaliștii din Arad? Amicul dv. nu mai vine la serviciu nici măcar cu un singur exemplar din „Sportul". Cică, pînă să-i vină rîndul, s-au terminat!

GAVRIL TATAR, BEZDEAL. În primul meci România — Elveția, din cadrul „Cupei Europei" la fotbal, scorul a fost 4—2 pentru jucătorii noștri. Desigur că rezultatul celei de a doua întîlniri nu este nevoie să vi-l reamintească Ion Poștașu. Îl țineți minte fiecare!

M. MANFRED, VARIAS. Atletul vest-german Armin Harry este primul alergător care a realizat timpul de 10 secunde pe distanța de 100 m.

PETRICĂ DUMITRIU, GALAȚI. — 1. Scrimera Eugenia Tărăngoiu a abandonat activitatea competițională, consacrîndu-se exclusiv treburilor profesionale. Ea este doctoriță. 2. Regretăm, dar nu avem formația Gloriei Galați care, în ediția 1940—41, a jucat în divizia A la fotbal. 3. Ne informați că sînteți unchiul lui Emil Dumitriu. V-am notat în evidența mea: Dumitriu IV!

MIHAI KIVU, APOLDUL DE SUS. 1. Expresia englezească **„hat-trick"**, pe care o întîlniți citeodată în cronicile de fotbal, este intraductibilă. Englezii spun așa atunci cînd, într-un meci, un jucător înscrie 3 goluri (sau mai multe). Nu se poate spune că noi abuzăm de această expresie. În primul rînd, nu ne dau ocazie fotbaliștii noștri! 2. Sînteți un **„mare stelist"** și nu vă vine să credeți ceea ce v-a spus un prieten. Și anume, că Jiul a învins o dată pe Steaua la București. Da: cu 1—0! Voinescu și Zavoda II s-au încurcat la o banală degajare de la poartă — și Jiul a înscris singurul gol al meciului, care avea s-o coste pe Steaua, în acel an campionatul.

SĂPTĂMÎNA FILMULUI SPORTIV

Cinematograful „Timpuri Noi" prezintă între 28 X—3 XI „Săptămîna filmului sportiv". Vor fi prezentate următoarele producții:

- File din istoria sportului în România
- Primii pași în sport
- Echipajul (bob)
- Zborul în alb (schi)
- Antrenorul
- XX de ani de activitate sportivă (Clubul sportiv Dinamo București).

UZINA „AUTOBUZUL"

București, str. Ostrov nr. 3, Sectorul 5

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ:

tinichigii auto, lăcătuși, strungari, sudori, vopsitori, șlefuitori și conducători auto

Pentru orice relații, telefon 23.55.05.

UN NOU PRILEJ DE ECONOMII!

TÎRGUL DE TOAMNĂ

vă oferă numai pînă la 2 NOIEMBRIE prilejul de a vă procura articole de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru acest sezon de toamnă, cu reduceri pînă la 30%.

Un bogat sortiment din aceste mărfuri vă stă la dispoziție în unitățile comerciale.

UN OBIECT UTIL ÎN ORICE GOSPODĂRIE